

[Finansministeren.]

ningsanliggende i den Sag, vi nu behandler.

Det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed ansaa det for at være værdifuldt, om man kunde undgaa den Omvurdering, som § 24 omhandler. Jeg tror imidlertid, at det ogsaa laa i det ærede Medlems Betragtning, at han ikke regnede med, at det var muligt, men at hans Hovedsynspunkt var det, at der vilde blive paalagt Vurderingsmyndighederne et saa stort og saa svært Arbejde derved, at det var rarest, om det kunde undgaaes. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre at undgaa denne Omvurdering.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa Spørgsmaalet, om man ikke, naar man lægger 1936 som Grund, ogsaa bør lade 1936-Vurderingen være Basis for Grundbeløbet i alle Tilfælde. Jeg tror ikke, der er Anledning til at ofre denne Side af Sagen saa forfærdelig stor Opmærksomhed. Saa vidt jeg er orienteret, er de fleste Grundbeløb fastlagt paa Basis af 1936 efter de Omvurderinger, som har fundet Sted, og Spørgsmaalet kan derfor knapt siges at have et saadant Omfang, at der er nogen Rimelighed i at lave om paa det eksisterende. Det hævdes over for mig, at en Forandring af Grundbeløbs-satserne vil være af en saa indgribende Karakter og betyde et saa overmaade stort Beregningsarbejde, at det ikke er rimeligt at foretage en saadan Ændring, hvis praktiske Værdi maa siges at staa i et urimeligt Forhold til Arbejdets Karakter og Omfang. 5 Kr.s Grænsen skal jeg ikke ofre mange Bemærkninger paa. Jeg tror, at den i det store og hele maa siges at være en rimelig Grænse, ogsaa i sine Konsekvenser.

De Betæneligheder, det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoed anførte, og som jeg forstod, at han paa et tidligere Tidspunkt har fremført, summerede det ærede Medlem op i 4 Punkter. For det første Lovgivningens Vanskelighed og Mangel paa Overskuelighed. Jeg har allerede indledningsvis sagt, at jeg var klar herover, men jeg gør opmærksom paa, at det, naar denne Lov er en Kendsgerning, er Hensigten at samle samtlige Vurderingsformænd og instruere dem om alle Enkeltheder. Jeg tror, at de derved vil kunne skaffe sig fuld Klarhed over Lovens Karakter og dens enkelte Bestemmelser. Forhaabentlig vil de Bestemmelser, der har umiddelbar Interesse for baade Køber og Sælger, ogsaa blive forstaaet af Befolkningen, og under alle Omstændigheder vil den Paategning paa Skødet, der skal finde Sted, medføre, at der meget hurtig

hos baade Køber og Sælger skabes Interesse for og Klarhed over Loven.

Jeg tør ikke sige, om der er Fare for Handel under Bordet, men der er vist nok ingen Grund til at vente saa forfærdelig stor Handel under Bordet. Hvorfor skulde den finde Sted? Loven forbyder ikke Salg til bestemte Priser, fastlægger ikke Maksimalpriser. Man kan sælge til den Pris, man kan opnaa. Der er kun Tale om, at den, der køber, bliver klar over den Grundværdstigningsskyld, der paahviler Ejendommen, og derved kan faa Anledning til at forlange det Nedslag i Købesummen, der her er Tale om.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoeds Betragtninger over Provenuet maa jeg sige, at det er ikke et Anliggende, jeg tillægger afgørende Betydning. Der er ikke Tale om at gennemføre en Lov med tilbagevirkende Kraft, hvorved Provenuet altsaa vilde blive større, men om en Lov, der forhaabentlig vil bringe den Opskrining af Priserne, der har fundet Sted til Skade for mange Interesser, til Standning.

I øvrigt opfattede jeg det ærede Medlem Hr. Hans Conrad Koefoeds Indlæg, der var præget af hans indgaaende Kendskab til Lovgivningen og hans Arbejde i disse Anliggender og Medvirken i et særligt Udvalg, som positivt over for Lovforslaget med Forbehold over for 4 pCt.s Bestemmelsen og 5 Kr.s Grænsen; det vil da forhaabentlig være muligt at faa det ærede Medlems og hans Partis gode Medvirken til Gennemførelsen af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var først inde paa det samme Spørgsmaal, som andre har været inde paa, hvorvidt det vilde blive Køberen eller Sælgeren, der kom til at bære den egentlige Grundværdstigningsskyld. Efter de Indlæg, der allerede er kommet fra de ærede Ordførere, og efter de Bemærkninger, jeg har fremsat, behøver jeg næppe at gaa ind paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem mente, at Fastlæggelsen af 4 pCt.s Afgiften af hele den fremtidige Grundværdstigning skulde være Udtryk for, at Regeringen dermed havde fastlagt en Rentepolitik. Den Slutning har det ærede Medlem ingen Anledning til at drage af Lovforslaget. Der er Tale om, at den i den nugældende Lovgivning fastsatte Afgiftsats opretholdes, men at den fremtidig tages af hele Grundværdstigningen mod tidligere kun af Halvdelen.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Spørgsmaalet om Spekulationsgevinster ved Salg. Ogsaa det Spørgsmaal kan jeg springe